॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततस्ते पाण्डवाः सर्व्वे पाञ्चाल्यश्च महायशाः । प्रत्युत्थाय महात्मानं कृष्णं सर्व्वेऽभ्यवादयन् ।
प्रतिनन्द्य स तां पूजां पृष्ट्वा कुशलमन्ततः । आसने काञ्चने शुद्धे निषसाद महामनाः ।
अनुज्ञातास्तु ते सर्व्वे कृष्णेनामिततेजसा । आसनेषु महार्हेषु निषेदुर्द्विपदां वराः ।
ततो मुहूर्त्तान्मधुरां वाणीमुच्चार्य्य पार्षतः । पप्रच्छ तं महात्मानं द्रौपद्यर्थं विशाम्पते । ७२४५
कथमेका बहूनां स्याद्धर्म्मपत्नी न सङ्करः । एतन्मे भगवान्सर्व्वं प्रब्रवीतु यथातथं ।
॥ व्यास उवाच ॥ अस्मिन्धर्म्मे विप्रलब्धे लोकवेदविरोधके । यस्य यस्य मतं यद्यच्छ्रोतुमिच्छामि तस्य तत् ।
॥ द्रुपद उवाच ॥ अधर्म्मोऽयं मम मतो विरुद्धो लोकवेदयोः । नह्येका विद्यते पत्नी बहूनां द्विजसत्तम ।
न चाप्याचरितः पूर्व्वैरयं धर्म्मो महात्मभिः । नचाप्यधर्म्मो विदुषा चरितव्यः कथञ्चन ।
ततोऽहं न करोम्येनं व्यवसायं क्रियां प्रति । धर्म्मः सदैव सन्दिग्धः प्रतिभाति हि मे त्वयं । ७२५०
॥ धृष्टद्युम्न उवाच ॥ यवीयसः कथं भार्य्यां ज्येष्ठो भ्राता द्विजर्षभ । ब्रह्मन्समभिवर्त्तेत सद्वृत्तः संस्तपोधन ।
नतु धर्म्मस्य सूक्ष्मत्वाद्गतिं विद्मः कथञ्चन । अधर्म्मो धर्म्म इतिवाव्यवसायो न शक्यते ।
कर्त्तुमस्मद्विधैर्ब्रह्मंस्ततोऽयं न व्यवस्यति । पञ्चानां महिषी कृष्णा भवत्विति कथञ्चन ।
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न मे वागनृतं प्राह नाधर्म्मे धीयते मतिः । वर्त्तते हि मनो मेऽत्र नैषोऽधर्म्मः कथञ्चन ।
श्रूयते हि पुराणेऽपि जटिला नाम गौतमी । ऋषीनध्यासितवती सप्त धर्म्मभृताम्वरा । ७२५५
तथैव मुनिजा वार्क्षी तपोभिर्भावितात्मनः । संगताऽभूद्दश भ्रातॄनेकनाम्नः प्रचेतसः ।
गुरोर्हि वचनं प्राहुर्धर्म्म्यं धर्म्मज्ञसत्तम । गुरूणाञ्चैव सर्व्वेषां माता परमको गुरुः ।
सा चाप्युक्तवती वाचं भैक्षवद्भुज्यतामिति । तस्मादेतदहं मन्ये परं धर्म्मं द्विजोत्तम ।
॥ कुन्त्युवाच ॥ एवमेतद्यथा प्राह धर्म्मचारी युधिष्ठिरः । अनृतान्मे भयं तीव्रं मुच्येऽहमनृतात्कथं ।
॥ व्यास उवाच ॥ अनृतान्मोक्ष्यसे भद्रे धर्म्मश्चैष सनातनः । नतु वक्ष्यामि सर्व्वेषां पाञ्चाल शृणु मे स्वयं । ७२७०
यथाऽयं विहितो धर्म्मो यतश्चायं सनातनः । यथा च प्राह कौन्तेयस्तथा धर्म्मो न संशयः ।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ तत उत्थाय भगवान्व्यासो द्वैपायनः प्रभुः । करे गृहीत्वा राजानं राजवेश्म समाविशत ।
पाण्डवाश्चापि कुन्ती च धृष्टद्युम्नश्च पार्षतः । विविशुर्यत्र तत्रैव प्रतीक्षन्ते स्म तावुभौ ।
ततो द्वैपायनस्तस्मै नरेन्द्राय महात्मने । आचख्यौ तद्यथाधर्म्मो बहूनामेकपत्निता ।
इत्यादिपर्व्वणि वैवाहिकपर्व्वणि व्यासवाक्ये षण्णवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥
॥ व्यास उवाच ॥ पुरा वै नैमिषारण्ये देवाः सत्रमुपासते । तत्र वैवस्वतो राजन् शामित्रमकरोत्तदा । ७२७५
ततो यमो दीक्षितस्तत्र राजन्नामारयत्कञ्चिदपि प्रजानां । ततः प्रजास्ता बहुला बभूवुः कालातिपातान्मरणप्रहीणाः ।
सोमश्च शक्रो वरुणः कुबेरः साध्या रुद्रा वसवोऽथाश्विनौ च । प्रणेतारं भुवनस्य प्रजापतिं समाजग्मुस्तत्र देवास्तथाऽन्ये ।
ततोऽब्रुवन्लोकगुरुं समेता भयात्तीव्रान्मानुषाणां विवृद्धा । तस्माद्भयादुद्विजन्तः सुखैषिणः प्रयाम सर्व्वे शरणं भवन्तं ।
॥ पितामह उवाच ॥ किं वो भयं मानुषेभ्यो यूयं सर्व्वे यदाऽमराः । मा वो मर्त्यसकाशाद्वै भयं भवितुमर्हति ।